

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2004/8

Illusztráció: Schneider Izabella

„Ne aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek...” (Mt 6,25)

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Segédlelkész vizsga után (1.)

Előző számunkban közöltük a Hittudományi Egyetemen tanuló fiataljaink csoportképét. Az alábbi írás szerzője Kustár György, tavaly tette le a segédlelkésszi vizsgáját.

„Az ismeretlen Isten”

„Bizony te elrejtőzködő Isten vagy, Izrael Istene, Szabadító.” (Ézs 45: 15)

A Mester sohasem fáradt el abban, hogy felhívja tanítványai figyelmét a vallás veszélyeire. Nagyon szerette azt a történetet, amelyben egy próféta lánghó fáklyát hordozott az utcákon, mondván, hogy megy felgyújtani a templomot, mert az emberek többet törődnek a templommal, mint az Úrral. Azután a Mester még hozzátette: - Egy nap én is fáklyát fogok, s felgyújtom a templomot is, meg az Urat is.

Megdöbbenő a gondolatmenet, és megdöbbenő az üzenet. Mert azt kérdezi, hogy lehet-e bálvány az Isten? És a történet válasza így hangzik: *lehet*. Lehet, amikor igeértésünk megáll egy ponton. Amikor nem vagyunk hajlandók elismerni, hogy Isten lehet másfajta is, mint ahogy mi megismertük. Hogy Istennek sok arca van. És igaz ez még akkor is, amikor valljuk: Jézus Krisztus az Isten tökéletes képmása (Zsid 1: 3), és rajta keresztül látjuk az Atyát (Jn 14: 9). Igaz akkor is, amikor hisszük és valljuk, hogy Isten jó, kegyelmes, szerető és megváltó Isten. Mert Jézus, a mi Megváltónk is ismeretlen, akinek kifürkészhetetlen szándékai előtt meg kell hajtánunk magunkat. És nem csak a hitetlen ember számára titok az Atya és a Fiú. Aki odaszánt életet él, az is megtapasztalja

ezt a megrettentő tudatlanságot. Hiába tapasztaltuk meg megtéréskor az Isten titkának lelepleződését, a megváltás csodáját. Sokszor el sem merjük hinni, hogy bizonyos dolgokat ő kér. Elég, ha Ábrahám jut eszünkbe, akitől Isten Izsákot kérte. Ábrahám hite azért volt hatalmas, mert hitt abban is, amit nem látott. Hitt abban az Istenben, akinek az áldozatot követelő arcát nem ismerte.

Sokszor megkísérthet, hogy nem azt látjuk Istenből, ami ő, hanem azt, amit eddig láttunk belőle, azt helyettesítjük be minden újabb helyzetben. És kész a veszélyes illúzió: *tudom, milyen az Isten*. Megkísérthet az, hogy tudni vélem: Isten meghatározott helyzetekben meghatározott módon cselekszik. Az, hogy ő kiismerhető, ez az illúzió a keresztyén bálványimádás: a megcsontosodott istenkép, melyen nem változtat semmi. Amikor elindul a “meszesedés”, a hitbeli fejlődés is egyre lassabb lesz, és észrevétlenül célt téveszt. Az ismert Isten szoborrá merevedik, a hívő pedig túlonúl magabiztosan, már-már gögösen köistene előtt hajlong.

Pedig csak egy dolgot kellene felismerni: az Isten megismerése sohasem egy irányban áramló tudás, hanem *párbeszéd*. Párbeszéd a Szentírással, és párbeszéd az Istennel.

Egyrészt mi magunk változunk, és változik számunkra Isten is: új helyzetekben, új életkorban más-más kérdések, más-más problémák foglalkoztatnak, és ezekre az örök Isten úgy felel, hogy más arcát mutatja. Változik a gondolkodásunk. Más lesz számunkra hangsúlyos. Hiába hirdetjük: ne szelektáljunk az igéből – ezt tesszük, amikor fontossá válik egy-egy üzenet, és egy-egy könyv, mely aktuális élethelyeze-

Sporthét 2004

tünkben választ tartogat. Lehet, hogy eddig semmit nem mondott nekünk, és csak most fedeztük fel. És ez bűn? Semmiképpen. Mert hiába áll előttünk a Biblia igazsága, az csak akkor válik élővé, ha azt, amit olvasunk és hallunk belőle, átéljük, a saját helyzetünkhöz hozzámérjük, annak valóságát megtapasztaljuk. Ez pedig folyamat, és mint minden folyamat, időt igényel.

Másrészt az eddig ismertnek gondolt Isten és Igéje is tud nekünk meglepetéseket okozni. És szeretne is. Isten néha bebetör gondolkodási sémáinkba, és alaposan felforgatja őket. Olyat mutat, mely szó szerint nem fér a fejünkbe. Ez a meglepetés lehet örjítő, és lehet örömteli. Lehet fájdalmas, és lehet értelmetlen. A meglepetés a küszöbön áll. Csak rajtunk áll, hogy be tud-e lépni. Mert ha már tudjuk, hogy hajlamosak vagyunk Istent beskatulyázni, akkor már képesek lehetünk küzdeni bezárkózásunk ellen. És ha merünk kritikusak lenni a saját istenképünkkel, akkor Isten csodálatosan meg tud nyitni előttünk, és új dolgokat tapasztalhatunk meg belőle. Mert tudomásul vesszük, hogy lehet többféleképpen megtapasztalni az Istent keresztyénként, és alázatossá válunk. Elfelejtjük a megbotránkozást, ami abból fakad, hogy más másként hisz, mint mi, elfelejtjük a gögöt, hogy mi többet tudunk Istenről, mint az átlag. Mert rájövünk, hogy minden hitismeretünk ellenére Isten ismeretlen marad.

A gyerekhét utáni hétfőn, június 28-án kezdődött Hodossi Sándor, Bánki András vezetésével a sporthét. Minden nap énekléssel és rövid áhítattal kezdődött. Ezeken hallottuk, hogy alázat szükséges a csapatjátékhoz (1Pt 5,5b), hogy vannak szabályok (2Tim 2,5), amiket ismerni kell (Péld 19,2), és közösségben lehet játszani (1Jn 1,7) céltudatosan küzdve (Fil 3,12). Így van ez a hitben is. Az általános iskolások reggeltől délig ütötték a gyeplabdát, játszótérre mentek, pingpongoztak, zsinórlabdáztak, fociztak, volt sor- és akadályverseny. Közben jól esett a tízórai. Köszönet minden segítőknek.

Vallomások 6 – Úgy élj, hogy megkérdezzenek!

Érdeklődve olvasom az újságban egy neves magyar sportoló nyilatkozatát, aki elmondja, mi a titka annak, hogy több ezer „híve” lelkesen tornázik vele, követi életvezetési tanácsait, és hogyan lett belőle bajnok. Elmeséli, hogy testnevelési órákon ő volt a legügyetlenebb fiú, de változtatni akart ezen, és tanárában bízva, – aki jó tanácsokkal látta el, – azokat következetesen betartotta, mindennap kitartóan edzett, és ha nem sikerült, mindig újra kezdte... Ma már sok ember példaképévé vált.

Kit keres sóvárogva a mai, modern ember? A hiteles életűt, aki minden csetlése, botlása ellenére tud példát mutatni másoknak. Mit tett ennek érdekében ez a sportember? ● Akart megváltozni. ● Bízott edzőjében, nevelőjében. ● Kitartóan munkálkodott. Így vált hitelessé az élete, hiszen közben ő maga is átformálódott kívül-belül.

Mi is célul tűzhetünk ki egy ilyen belső növekedést. A példázatbeli fiatalember saját erejéből érte el, számunkra pedig, mennyei erők állnak rendelkezésre, így hát hogyan kapnánk meg vele együtt mindent: hitet, akaratot, erőt hozzá.

Kérjük naponként a Szentlelket, s azt megköszönve, menet közben – nem feltétlenül azonnal –, megtapasztaljuk erejét. (Luk 11,13)

A Szentírást szorgalmasan tanulmányozva egy-egy ige különös módon, napi, vagy egyes élethelyzetekben életprogrammá válik számunkra. Sok híres keresztyén kapott ily módon elhívást a szolgálatra, egy-egy speciális feladattal megbízva. A belső csönd egyszer csak megcsendül, – így imádkozott Luther és Kálvin is, sokszor szavak nélkül, – s az ige megvilágosodik, ég-lobog, és már tudod, mit kell tenned. Belső szobádból kilépve indulsz szolgálni teljes akarással, bizalommal, kitartással, s közben megtapasztalod az erőt, örömet, békességet. Ha pedig megfáradtál, vagy terhek alatt roskadozol, tudod hova térj vissza. Teszed mindezt telve szeretettel azért, aki előbb szeretett téged, azért aki már megtalált – hiszen akkor nem keresnéd –, Jézusért.

Szeretnék én is úgy élni, hogy megkérdezzenek.

Dr. Juhászné Erdei Rita

Illés elégje

Este úgy érezzük ELÉG nem kellünk mi itt senkinek Európában csak a pénz beszél és nem a rímek s áll a Baál de ha még adsz pogácsát és vizet holnapra felébred e nép reggel én is felkelhetek. Vigasztal: Illés is ember s az ember is próféta lehet.

Kovács Tibor

Gondolatok a „Passió” c. film kapcsán

(A filmről – egymástól függetlenül – két írás született. Az egyiket az előző számban már közöltük.)

„Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 4,6)

Milyen elgondolkodtató lehet számunkra, az a hatalmas harc, amit Jézus, mint Emberfia, valóságos emberként lelkileg megvívott már a Gecsemáné kertben. Az a rendíthetetlen hit, bizalom, amellyel teljes mértékben és eltéríthetetlenül odaszánta magát az Atya akaratának. Végig megmarad az Atyával való közösségben, s így kapja meg azt az erőt, amely győzelemre viszi. (A filmben nem egyszer fénynyaláb jelzi ezt.) Isten üdvterve beteljesedett. „Elvégeztetett!” Így lett Jézus úttá számunkra az Atyához. Ezt csak a valóságos Istenfia tehette meg, akiben nincs semmi sötétség.

Érdekes megfigyelni a filmben is, hogy soha nem válaszol a nem tiszta szándékú kérdésekre, a gúnyolódásokra és bántásokra. Mi hányszor bocsátkozunk értelmetlen vitákba, amelyek elveszik az erőnket. Ezzel

Bódás János: Új kenyér

Az új búza már ömlik a garatra.
A föld hálás volt, most is fizetett.
Hogy új kenyér került az asztalodra,
tudod-e, hogy kinek köszönheted?

Köszönd meg népem dolgos önmagadnak,
köszönd az ekét, kaszát, szekeret,
követ, szitát – s mind kik szerszámot adtak,
ki fűrt, kalapált, szőtt vagy tervezett,

a vetőket, az aratót, a molnárt,
a péket, s akik a kenyeret kihordták...

De az égbe is emeld fel szemed,

(tudod, hogy fényt, szellőt, záport ki ad)
s tölts be szíved csendes áhítat,
mikor az új kenyeret megeszed.

szemben milyen erőt kapunk, ha szívből Isten felé fordulunk, imádkozunk.

Megrendítő volt azt az emberfeletti küzdelmet látni, amit azért harcolt meg Jézus, hogy nekünk örök életünk legyen. A keresztet hordozó Jézust látva, meg kell értenünk, hogy nekünk sem lehet megspórolni teljesen az életünket formáló szenvedéseket. Amíg a régít, a bűnök miatt eltorzult emberit (arcok a filmben!) nem adjuk halálba, hanem mentegetjük, addig nincs, nem lehet új életünk. Két úrnak szolgálni nem lehet.

Szenzációs volt a filmben a gonosz alakja, ahogy hol ilyen, hol olyan formában bukkant fel. Ha nem teljesen Jézus uralja szívünket, azonnal rést, teret engedünk a gonosznak.

A Jézussal való életközösség maga az örök élet. Csak vele lehet jó célba érkeznünk. A lehetőség adott mindenkinek! Elfogadjuk-e? Az út készen van! Járunk-e rajta? Ne feledjük egy pillanatra sem Jézus szavát: „**Jöjj és kövess engem!**”

Bódyne Ildikó, Magyar Kata

Rákos Sándor:

Kenyér

Vallass meg, élő Istenem,
törd meg csontjaim büszke élet;
vallass meg, hogy idegeim
a tiprottak életét éljék!

Vallass meg, kemény akarat,
törj össze, hogy igaz lehessen,
hogy útjait söpörjem én
a mezítlábas szeretetnek!

Vallass meg, örölj finom liszté,
testemet testeddel cseréld föl,
hogy lehessen meleg karéj
mindnyájunk kenyereből!

Az első (5) – gyülekezeti emlékem

Nyáron gyakrabban kattannak fényképezőgépeink, és vannak, akik naplószerűen lejegyzik élményeiket. Ezek által felejthetetlen pillanatok, szép utazások, közös örökök rögzülnek. Mi is felidézzük első gyülekezeti „dokumentumainkat”.

A, Anya vitt el, kb. 4-5 évesen. A **kisteremben volt a foglalkozás** és képeslapokat nézegettünk. Az első nem igazán jött be. 3-4 év múlva ismét ott találtam magam. Kicsit furcsa volt, már mindenki ismerte egymást. Mikor átkerültem a nagyterembe, akkor ismét meg kellett birkóznom az „ismeretlenséggel”. Körülbelül havonta jártam. Ez az összeszokott, egymást ismerő társaság gondot okozott, nehéz volt beilleszkedni közéjük. De, a konfirmáció óta nincs probléma. 😊

B, Talán kilenc éves lehettem, amikor édesapám átadta az életét Krisztusnak. Nem értettem, miért kell egyik napról a másikra letennem a ruhaszárítóból összeeszkábált mérőeszközt, ami különböző energiák felkutatására szolgált. Korábban soha nem tudtam, hova megy apu, hol tanulja ezeket. Annyit viszont felfogtam, hogy ez nem volt jó dolog, és többé már nem is érdekelt a „varázspálca”. Egyszer megkérdezte, nem akarok-e vele menni. Nagyon örültem, hogy végre elvisz magával. Szerettem a felnőtteket, mindig szívesen hallgattam, amikor beszélgettek. Ennek ellenére mégis meglepődtem, mikor megláttam, hogy gyerekeknek még csak nyoma sincs. Elbizonytalanodtam. „Apu, biztos, hogy szabad nekem ide jönni?” De úgy éreztem, mindig szívesen látnak, az én véleményemre is kíváncsiak voltak. Azt hiszem, ekkor szólított meg először Isten.

Kilenc évesen. **A szerda esti bibliaiskolában.**

C, Általános iskolás voltam, és hetente jártam **hittanra**, amit Ildikó néni tartott. Havonta ott voltunk édesanyámmal a **családi istentiszteleteken**. Minden alkalommal lehetett aranymondásokat tanulni. Amikor az első aranymondást (Jn 3,16) felmondtam, kaptam egy kis képes igés korongot. Az A és Ω (alfa és ómega) görög betűk voltak rajta. Nagyon izgultam, féltem, hogy el tudom-e mondani hibátlanul, de sikerült, és anyukám is büszke volt rám.

D, Első komolyabb élményem a **konfirmáció** volt. Nem is számít mindennapi eseménynek az ember életében, de az enyém ettől függetlenül is érdekesen alakult. Ott ültünk ünneplőben az első három sorban, kiszólitottak minket, engem megkereszteltek, énekeltünk. Aztán egy férfi jelent meg a színen. Egyesek megpróbálták megakadályozni, hogy kimenjen a szószék elé. Sikertelenül. A férfi félmeztelenre vetkőzött, miközben valamit motyogott. Csodáltam Lajos bácsi lélekjelenlétét, megkérte a gyülekezetet, hogy énekeljen tovább, odament a férfihoz és megnyugtatóan beszélt hozzá. Kivezette. Közben valaki kihívta a rendőrséget, és a férfit könnygázzal kábították el, amikor megpróbált visszajönni a templomba.

Az életkorok, helyszínek, szolgálók és események különbözőek. Közös, hogy volt kivel, volt hova, volt kikhez és Kihez bejönnünk. Azóta albumaink, naplóink egyre telnek.

Farkas Alíz, Fazekas Anita, Majoros Angéla, Nagy Judit (Kisífi)

Virágom, virágom...

– Mi lennél, ha virág lennél? – kérdezem Évától.
– Rózsa, mert az szép.

– És mi nem lennél?
– Dudva, mert azt kitépik.

Éva félénk kislány, de mint igazi tinédzser, szeretne tetszeni, elismerésre vágyik, szeretné, ha méltányolnák, felfigyelnének rá. Lehetek rossz tapasztalatai, amikor nem vették kellőképpen figyelembe. Laura más típusú, ő inkább tisztában van az értékeivel, de si-kerekre vágyik, sok életöröm van benne. Ő a kérdésre így válaszol:

– Ha virág lennék, jácint lennék, mert az nagyon illatos, és nem lennék pipacs, mert az rövid életű.

A virágok nemcsak szépek, illatosak, örömet okoznak testünknek, lelkünknek, hanem jellegzetes tulajdonságokat is hordoznak, és kicsit minket is jellemez az, hogy melyiket választjuk és melyiket nem, és miért. Pl. a liliumra azt mondjuk, hogy tiszta, az ibolyára, hogy szerény, a kaktuszra, hogy szúrós. Hangulatok, ünnepek is kapcsolódnak egy-egy virághoz: a bazsarózsa a pünkösdhöz tartozik, húsvétkor jácint kerül az asztalra, aratáskor a búzavirágra gondolunk. A Bibliában is számos helyen szerepelnek virágok, növények. Pl. az Énekek éneke 2. részében egy ifjú liliumhoz hasonlítja kedvesét: „Mint lilium a tövisek közt, olyan kedvesem a lányok közt.” A népdalokban is sokszor találkozunk virágok nevével. Olykor átvitt értelemben, szeretett személynek szól egy virág elnevezés, pl. rózsám, violám vagy virágom. Közismert szép népdal egy sora így hangzik: „Tavaszi szél vizet áraszt, virágom, virágom...”

A virágok általában szépséget, kedvességet, harmóniát fejeznek ki, de sajnos rövid életűek. Amilyen szép egy frissen nyíló virágcsokor egy vázában, olyan csúnya, mikor ott felejtik, és elhervad, elszárad. Isten arra biztat bennünket, hogy tőle való, el nem múló értékeket keressünk: „Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad” (Ézs. 40,8).

Rejtvény: Néhány virág, ill. növény jellegzetesen valamelyik hónapban virít. Keresd meg a hónapokhoz tartozó virágokat (növényeket), és kösd össze őket!

Január	Fenyő
Február	Pipacs
Március	Hóbogyó
Április	Hóvirág
Május	Gólyahír
Június	Ibolya
Július	Őszirózsa
Augusztus	Imola
Szeptember	Gyöngyvirág
Október	Harangvirág
November	Fagyöngy
December	Ciklámen

Márta néni

„Ismeret nélkül az igyekezet sem jó.”

(Péld. 19,2)

Képek a kerti partiról

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban
12. évfolyam 8. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Hírek

Helyesbítés

Az előző számunk címlapján, az alsó képen látható ifisek nem „Egy éve...”, hanem már **második éve** vannak együtt. A fiatalításért elnézést kérünk.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Aug. 8. Itzés Zsuzsanna és Suszter Ágnes fuvolázik, Karasszon Dénes és Karasszon Eszter gordonkázik.

Aug. 15. Nádasi Dorottya orgonál.

Aug. 22. Karasszon Dénes gordonkázik.

Aug. 29. Suszter Ágnes fuvolázik.

Szept. 5. Kerekes Sándor orgonál, Mészöly Virág oboázik.

Imádkozzunk...

- ◆ nyáron tanulókért,
- ◆ a betakarításért,
- ◆ a nyár örömeiért.